

Igazgatói tájékoztató

a 2008. szeptember 1. és 2008. november 30. közötti időszakról

Tisztelt Elnökségi Tag Sporttársak!

Kérem, engedjék meg, hogy a szokásoknak és az alapszabályban foglaltaknak megfelelően tájékoztassam Önöket az elmúlt elnökségi ülés óta eltelt negyedév eseményeiről, az elvégzett feladatokról

Bevezető

Az elmúlt negyedév legfontosabb feladatának a jelen beszámolóban is bemutatásra kerülő nagyprogramok kidolgozását tartottam. Mindemellett számtalan rendezvény, találkozó színesítette a munkámat. Továbbra is igyekeztem tartani magam a fél éve megfogalmazott célhoz, amelyben „a szövetség tagjainak, tagszervezeteinek személyes találkozókon történő megismerését, a szervezet tevékenységének, működési rendjének, folyamatainak megértését, belső és külső kapcsolatrendszerének ápolását, és az apparátusban dolgozó kollégáimmal jó munkatársi kapcsolat kialakítását” határoztam el.

Ma is úgy gondolom, hogy ez a főtítkári, illetve - az októberi közgyűlés óta – igazgatói feladatomban legfontosabb, és tegyük hozzá - bármilyen fárasztó is – legszebb része. Bár az elnökhelyettesek „munkába állása” óta a társszervezetekkel való kapcsolattartásban megjelent egy nagyon szerencsés munkamegosztás, az országjárással nem hagytam fel, s elmondhatom, hogy az elmúlt negyedévben alig volt olyan hétvége, amelyiken ne látogattam volna meg valamelyik vidéki szervezetünket, ne vettem volna részt az általuk szervezett programon.

Így ezek után elmondhatom, hogy ma már egészen más dimenzióban látom a Magyar Természetbarát Szövetséget. Remekül működő tagszervezeteket, szövetségeket, s áldozatkész, nagyon felkészült embereket ismertem meg, na meg számos barátot szereztem. Sokkal jobban látom gyengeségeit is, s úgy érzem, segíteni tudok abban, hogy rendes kerékvágásba kerüljenek a szövetség dolgai.

Többek között ezért is pályáztam meg megbízatásom lejártával az igazgatói állást, s remélem lesz lehetőségem hasznára lenni a szervezetnek.

Létszám adatok

Beszámolóim - általam felépített - belső rendszerében a létszám adatok következnek. Természetesen, még nem állnak a rendelkezésünkre a végleges számok, de az már most is látszik, hogy tovább fogy a szövetség tagsága. Eddig valamivel több, mint 14.000 érvényesítés futott be hozzánk. Bár itt-ott jelennek meg újabb szervezetek, szomorúan kell megállapítanunk, hogy patinás, nagy hagyományokkal rendelkező tagszervezetek tűnnek el, s több helyen átálltak a minimális létszámmal (10 fő) történő érvényesítésre. Aztán jönnek az unalomig ismert kérdések: Miért lépjek be? Miért éri ez meg nekem? Mit nyújt nekem a szövetség? Mi érdekem fűződik hozzá?

Bizony ez egy olyan fontos kérdéscsoport, amivel komolyan kell foglalkoznunk. Éppen ezért dolgozunk az új érvényesítési, tagnyilvántartási- és a tagsággal igénybe vehető szolgáltatások rendszerén. Közben azt sem kellene elfelejtenünk, hogy már most is számos szolgáltatást, kedvezményt igénybe vehetnek tagjaink, s ezek között sokat éppen a tagszervezeteink kínálnak, csak sokszor nem is tudnak róla a többiek. Mert hát a kommunikációnk - enyhén szólva - hagy némi kívánnivalót maga után.

Annyi biztos, hogy taglétszámban már soha nem fogjuk elérni az aranyidőket, de arra kell törekedni, hogy egy-két éven belül újra tartósan 20 ezer fő fölé emelkedjen. Ehhez viszont szembe kell néznünk a civil társadalomban is működő evolúciós törvényekkel: ami nem tud alkalmazkodni a megváltozott körülményekhez, az menthetetlenül elpusztul. Változnunk kell.

Pénzügyi adatok

Messze van még a mérlegkészítés ideje, ezért most csak annyit állapíthatunk meg, hogy szállítói tartozásainkat ez ideig teljesíteni tudtuk, nincsenek kifizetetlen számláink, s várhatóan a bérek kifizetésével sem lesz probléma. Közben a korábban elnyert pályázati programjainkhoz lassan csordogálva megérkeznek az elmaradt részletek, erre az évre még várható, hogy három nagyprogramunk egyikéből-másikából is érkezik elő- illetve részfinanszírozás, így reméljük, hogy a TÁMOP, a Természet Oszlopcsarnoka és a Nordic Walking programok forrásai is megnyílnak, már csak azért is, mert menet közben a minisztérium beépítette a dobogókői Természetjárók napjára ígért támogatást a Természet Oszlopcsarnoka programba. Mi meg ugye abból kifizettük a busz költségek felét. Kis szépséghibája a dolognak, hogy még nincs a kezünkben minden szerződés.

Súlyos gondokat fog okozni, hogy a pályázati programjaink egy részének előfinanszírozásához nincsenek meg a forrásaink. Előbb-utóbb valamilyen külső forrást kell bevonnunk ahhoz, hogy a programokat meg tudjuk valósítani. Mindeközben szervezetünk működési költségeinek fedezete csak nagy kínkeservek árán teremthető meg, s tulajdonképpen állandó likviditási problémákkal küzdünk.

Összefoglalva elmondhatjuk, hogy a szövetségünknek tartós, illetve állandó működési bevételekre kell szert tennie, mert az állami források rövidesen elapadnak. Ezen is dolgozunk.

Szervezeti élet

Ahogy ezt korábban is tettem, a szervezeti élet címszó alatt egyrészt a szövetség egészének, szakbizottságainak és tagszervezeteinek munkájáról fogok szólni, másrészt az apparátus tevékenységét mutatom be.

A szakbizottságokkal kezdem, bár előre bocsátom, nem szívesen avatkoznék bele a munkájukba. Mégis, az elmúlt hónapok tükrében úgy látom, szakbizottságaink – kis eufemizmussal - nem működnek egyforma hatásfokkal, egyiknél-másiknál bizony elkelve a segítség, a stabilabb infrastrukturális és szakmai háttér. A jövőben erre sokkal nagyobb figyelmet kell szentelni.

Örvendetes viszont, hogy megalakult, pontosabban újra alakult a Természetvédelmi Bizottság. A Kiss Gábor vezette csapat programjában olyan elemek szerepelnek, amelyeknek már jó ideje hiányzik a szakértő képviselője a szövetségben.

A szervezeti élet területén a legjelentősebb változás az alapszabály-módosítással kapcsolatosan következett be. Az október 4-én rendezett rendkívüli közgyűlés az új alapszabállyal együtt elfogadta a szervezet új címerét, megszüntette a főtítkári feladatkört, s helyette az Országos Központ Igazgatója munkakört hozta létre, valamint megalakította a 7 tagú ügyvezető elnökséget, amelybe három új elnökhelyettest is beválasztott.

A Szabó Imre elnök, Vajk Ödön alelnök (Kelet-Magyarország), Kovács Tamás alelnök (Közép-Magyarország), Baronek Jenő alelnök (Dunántúl), Bornemissza Miklós elnökhelyettes (idegenforgalom,

kapcsolatok, szálláshelyek, szolgáltatások, kedvezmények), dr Kovács Mátyás („zöld” ügyek) és Pusztai Sándor (kommunikáció, média) összeállítású ügyvezetés az elmúlt hónapokban több, változó összetételű informális találkozót és két formális ülést tartott. (november 4. és december 4.)

A szervezet egészét érintő változások után néhány szó az apparátus munkájáról. Bizonyára sok idő eltelik még addig, míg a „Magyar Természetbarát Szövetség Országos Központja”, mint munkaszervezet, „terjedelmében és tartalmában” is a helyére kerül a fejekben. Mert bizony igazából pusztán végrehajtói vagyunk az elnökségi döntéseknek, s döntési kompetenciáink igen szűkösek. Alkalmazottak vagyunk, s az ehhez szükséges szakmai alázatot és szolgáltatói szemléletet még nekünk is tanulni kell. Elmúltak már azok az idők, mikor az apparátus még APPARÁTUS volt, így csupa nagybetűvel. Ennek ellenére, az országot járva sokszor találkozik az ember azzal a múltban gyökerező tekintélytisztelettel, amitől hízik ugyan a máj, de igazából már nincs szakmai, szervezeti, vagy politikai alapja.

Nem beszélve arról, hogy azok a tagtársak, akikkel egy-egy ilyen útja során, vagy valamilyen rendezvényen találkozik az ember, gyakran sokkal többet tudnak a „szakmáról” és sokkal nagyobb gyakorlattal rendelkeznek, mint ő maga. Így hát a kölcsönös tisztelet a legszerencsésebb hozzáállás. Hát még akkor, ha hozzászámítjuk azt is, hogy partnereink önkéntesek, mi meg fizetett alkalmazottak vagyunk...

Az apparátus azért teszi a dolgát. Arra már utaltam az elmúlt időszak értékelése során, hogy a munkaszervezeten belüli munkamegosztás, hatásköri és felelősi rend nem megfelelő. Ennek persze az az oka, hogy számos olyan tevékenységterületet, vagy feladatkört kell gondozni, aminek létszámihiány miatt nincs gazdája. Nem beszélve arról, hogy napi 11 órán keresztül van nyitva a központ, s így sok esetben óhatatlanul is helyettesíteniük kell egymást a munkatársaknak.

Azt azért elmondhatjuk, hogy egyre szabályozottabban és tervezettebben megy a munka, s jól beváltak azok a belső kommunikációs és szervezeten irányítási intézkedések, amelyeket az elmúlt időszakban bevezettünk. (lásd: előző beszámoló)

Más helyen még szólunk róla, de mivel ide is tartozik, így itt is megemlítem, hogy elkezdte működését az a projektiroda, amely a központ pályázatait, önálló projektjeit hivatott előkészíteni és lebonyolítani.

Alapteremtés, pályázati munka

Ezen a területen a legjelentősebb eredményünk az elnyert TÁMOP pályázat, amelynek sikeréről másfél hónapja kaptunk értesítést. Ennek szerződéskötéséhez folyamatosan szedegetjük össze az újabbnál-újabb kérések, hiánypótlási felszólításoknak megfelelő anyagokat, s azt reméljük, hogy még ebben az évben megérkezik a támogatás első részlete. A program érdemi része csak jövőre indul, de annak előkészítésével már ebben az évben is rengeteg munka van.

Itt jegyzem meg, hogy azok projektek, amelyek a következő pontban kerülnek felsorolásra, javarészt szintén egy hosszadalmas pályázati munka eredményeként jöhettek létre. Ez igaz a Nordic Walking programra, a dobogókői Természetjárók Napjára, a Természet Oszlopcsarnoka programra ugyanúgy, mint az éppen aktuális Év vidéke programra, vagy a rajtunk kívül álló okból meghiúsult konferenciára.

Elnökhelyetteseink bevonásával elindult az az alapteremtő munka, amely a szervezet hosszú távú működéséhez, az állandó bevételi források megtalálásához vezethet. Jelenleg annak a támogatói körnek a feltérképezése zajlik, amely kedvezmények biztosításával, működési vagy céltámogatások nyújtásával segítheti tevékenységünket.

Projektek

A Magyar Természetbarát Szövetségben zajló hagyományos tevékenységek, folyamatok segítése, irányítása, koordinálása és ellenőrzése mellett (túrák, találkozók, rendezvények, bélyegzés, jelzésfestések, kiadványok, árusítások, elismerések, ügyfélszolgálat, gazdálkodás, szervezeten irányítás, kommunikáció, honlapkezelés, stb.) nagy energiákat fektettünk a „Dobogókő”, a „Küldöttgyűlés”, a „Konferencia”, „az Új Híradó”, a „Projektiroda”, a „Természet oszlopcsarnoka”, a „Gödöllői-dombság”, a „Nordic Walking”, az „Év vidéke”, a „Nemzetközi kapcsolatok”, a „Szervezeti kapcsolatépítés” elnevezésű programok előkészítésére és lebonyolítására. Ezekben belül több különálló projekt tervezését és vezetését végeztük el az elmúlt hetekben. (alapteremtés, pályázatok, kiadványok, rendezvényszervezés, képzések, díjak és elismerések, vendéglátás, médiamunka, stb.)

Kénytelen vagyok az előző beszámolómból beemelni ezt a néhány sort, mivel úgy látszik ez folyamatosan része a munkánknak: „Az egyes projektek kidolgozása, előkészítése és lebonyolítása során számtalan egyeztetést, tárgyalást kellett lebonyolítani, amelyek során az apparátus munkatársaival, a szövetség különböző szintű vezetőivel, külső szakemberekkel, társszervezetekkel, a minisztériumok és az államtitkárság illetékeseivel, országgyűlési képviselőkkel és polgármesterekkel folytattunk megbeszéléseket.”

A fenti programok egy részéről mellékelünk egy részletesebb tájékoztatót. Ezt az anyagot tárgyaltuk meg a megyevezetők tanácskozásán.

Rendezvények

Az apparátus által szervezett és az adott időszakban megvalósult rendezvények közül a dobogókői Természetjárók Napját (szeptember 20.), a rendkívüli közgyűlést (október 4.) és az Aranyjelvényesek találkozóját (november 22.) emelem ki. Bár rendezvényszervezői szempontból merőben eltérő programokról beszélünk, mindegyiket sikeres rendezésnek értékelem.

Dobogókőn a rossz idő ellenére is szép számmal jelentek meg a természetjárók, igaz, a buszki költség felét pályázati forrásokra támaszkodva átvállaltuk. A két megszólaló miniszter (Szabó Imre és Gyenesei István) szavait egy színvonalas műsor és a turistaházban rendezett állófogadás tette még emlékezetesebbé. Kritikaként kell megfogalmaznunk, hogy az ÖM által ígért média, teljesen elmaradt, ezzel együtt a rendezvény sajtóvisszhangja is.

A rendkívüli közgyűlés egészen másfajta szervezési feladatot jelentett. A program lebonyolításával kapcsolatosan nem merültek fel gondok, ám az előkészítés során beleszaladtunk néhány kommunikációs problémába, ami újra megerősítette a meggyőződésemet: a szövetség működési zavarainak okozói döntő mértékben kommunikációs eredetűek.

Az Aranyjelvényes Túravezetők Klubjának 30. találkozója igazán családi légkörben zajlott. Ez nem annyira a létszám miatt jellemezte a programot, hiszen majd hetvenen ültük körül az MTSZ dísztermének asztalait, hanem inkább a megszólalók szavaiból áradó szeretet és meghatottság miatt.

Képzések

Ezen a területen vannak a legsúlyosabb elmaradásaink. Két képzés elindítását terveztük: az újságíró és fotós képzését. Végül egy sikertelen pályázat és a Természetbarát Híradóval kapcsolatos új elképzelések miatt a jövő évre ütemeztük át a feladatot.

A képzések témakörében saját túravezetői képzésrendszerünk áttekintése és a tervezett akkreditált pedagógusképzés előkészítése a legfontosabb előttünk álló feladat.

Kiadványok

Az elmúlt három hónapban megjelent kiadványok közül ki kell emelnem a havi Híradókat és az Aranyjelvényes Túravezetők Klubja 1978-2008 című kiadványt. A Híradóval magunk előtt göngyölt csúszást kiküszöbölendő a novemberi és decemberi újság összevont számként jelenik meg, s ez egyben a Természetbarát Híradó utolsó száma is lesz, hiszen januártól már más néven, más formátumban és részben más tartalommal adjuk ki.

Sikeresnek ítéelhetjük a szerkesztőbizottság tevékenységét is. A lapzártakor ülésező bizottság elé végre mennyiségében növekvő és minőségében javuló írások és fényképes beszámolók kerültek. Elmondhatjuk, hogy ez a csapat alkalmas arra is, hogy az új magazin természetjárással foglalkozó rovatait szerkessze. Magam is vállaltam, hogy az általam látogatott rendezvényekről fényképes beszámolókat készítek. (Ez néha azért erőn túli vállalásnak tűnt...)

Itt kell szólnunk a Nagycsaládosok Országos Egyesületének sajtótájékoztató keretében átadott 500 darab Hazajáró I-II. című kiadványunkról, amellyel a több gyermeket nevelő családokat lepjük meg karácsonykor. Itt újra bebizonyosodott, hogy a médiamunkát nem lehet a véletlenre bízni, kézbe kell vennünk a dolgokat.

Kapcsolatok

Meg sem kísérelm hiánytalanul felsorolni azokat a megbeszéléseket, egyeztetéseket, kapcsolatépítő találkozókat, amelyeket az elmúlt néhány hónapban folytattam. Azon túl, hogy számos megbeszélésen találkoztam a szövetség tagjaival, egyesületi, városi, megyei és régiós vezetőivel, az elnökség tagjaival, rendszeresen egyeztettem személyesen az önkormányzati és a környezetvédelmi minisztérium munkatársaival, pályázatíró szakemberekkel, és a társszervezeteink vezetőivel. (Falusi és Agroturizmus Országos Szövetsége, Magyar Diáksport Szövetség, Magyar Közlekedési Klub, Magyar Szabadidősport Szövetség, Pilisi Parkerdő, stb.)

Természetjáró rendezvényeken, találkozókön, konferenciákon jártam Budapesten, Dobogókőn, Pécsen, Szombathelyen, Zánkán, Szolnokon, Visegrádon, Nagykörűn, Aggtelken, Liberecben (Csehország) és Rozsnyón (Szlovákia). Ez utóbbi két helyen nemzetközi kapcsolataink ápolására is figyelmet fordítottam, amire – sok egyéb mellett – az Év vidéke program miatt is szükség van. A találkozók mindegyikén tartottam előadást, vagy tájékoztatót, s tehetségem szerint vezettem a tárgyalásokat. Azt gondolom, hogy ez alatt a néhány hónap alatt kapcsolataink erősödtek. Arra is ügyeltem, hogy vidéki útjaimra lehetőség szerint mindig vigyek magammal valakit az apparátusból vagy az elnökségből, s ezt nem csak a telekocsi elv miatt tartom fontosnak, hanem az útitársaimmal való kapcsolatépítés miatt is. Különben mikor tudna az ember időt szakítani egy-egy több órás beszélgetésre...

Infrastruktúra

Az infrastruktúrával kapcsolatos tevékenységeink közül kiemelném a projektiroda felszerelését, a beázások javítását, a lomtalanítást és a már nagyon időszerű nagytakarítást.

Talán itt kell említést tennem arról is, hogy november elsejétől tilos a dohányzás a központ előterében, így nem kell füstfelhőkön átverekednie magát a beérkezőknek.

Budapest, 2008. 11. 27.

Duró Imre
megbízott igazgató